

מפגש ייחודי בין שתי אוכלוסיות שונות ששפת האמנות מחברת ביניהן

אמנים אוטיסטים מכפר עופרים וסטודנטים לעיצוב ממכללת תילתן חברו יחד ויצרו קיר גרפיטי ברחבת הסינמטק בתל אביב. המיזם נעשה כצעד נוסף לשילוב בקהילה, להסברה ולקירוב לבבות. העוברים ושבים לא נותרו אדישים וניגשו לחלוק עם האמנים את התרשמותם ואת התרגשותם.

הורים יקרים, עובדים וידידי אל"ט

בחודש הבא נקיים את יום העיון השנתי, המסורתי, לזכרה של **לאה רבין ז"ל**.

זו תהיה הפעם הראשונה שנתכנס **במרכז יצחק רבין לחקר ישראל** ונחנוך את האולם על שם לאה רבין, שהייתה ידועה כאם הגדולה של הילדים האוטיסטים.

השנה יום העיון יוקדש לדיון בנושא **"קידום זכויות למען הילדים והמשפחות"**. הפעם נשתף אתכם בעבודה הסיזיפית וההתמודדות אל מול משרדי הממשלה וכנסת ישראל לצורך קידום ומימוני זכויות לאנשים עם אוטיזם, החל מגיל אבחון ולאורך מעגל החיים.

שני אלו, המקום בו אנו מתכנסים והנושא סביבו נתכנס, מתחברים יחד לאותה אישה נפלאה שעמדה עשרות שנים בראש האגודה ובנחרצות ועבודה קשה החלה את המאבקים לזכויות הילדים שלנו.

אשמח לראותכם ב-27 מרץ, במרכז רבין, באולם ע"ש לאה רבין.

אגדת הגמד, הדוב והאריה הטוב

רוצי בודהנה

רוצי הוא רק בן 8 וחצי, לא מדבר ומתקשר בכתיבה. לא יודע להתרחץ, לא לצחצח שיניים או להתלבש. באחד הימים רוצי השפירץ יותר מדי מים בבית, אמא סופי שאלה אותו "מה

יהיה אתך? גם בגיל 20 תרוץ ממוקם למקום ותשחק במים?" רוצי משך לאימא את היד וכתב "כשאהיה גדול אני רוצה להיות סופר לילדים".

"אם כך" אמרה לו אימא "אתה צריך להתאמן בכתיבה" רוצי כתב לה "יש לי רעיון" והחל לכתוב. כתב, זרק, כתב זרק, ואחרי מספר טיוטות העביר את כתב היד לאימא, סופי בודהנה, ששלחה אלינו את הסיפור.

מאת: רוצי בודהנה

לפני הרבה שנים חי ביער גמד. מדי יום יצא הגמד לסייר ביער ולבקר את חברו, הדוב הגדול. הגמד הלך בשביל המוביל לביתו של הדוב וחשב לעצמו כל מיני מחשבות, למשל: מה היה טוב יותר, להיות גמד או ענק. הוא נזכר בחלום שחלם בלילה. בחלומו הוא פגש קוסם וביקש ממנו משאלה להיות ענק ליום אחד. הגמד החליט לספר על חלומו לחברו הדוב. כשהוא פגש את הדוב הוא סיפר לו על החלום ושאל לדעתו.

הדוב חשב שזה לא טוב שיהיו שני ענקים ביער ואמר לגמד שהוא מעדיף שהוא יישאר קטן. הגמד היסס ואמר לדוב שהוא רוצה להשתמש באבקת הקסמים שקיבל מדודו הקוסם ליום הולדתו. הוא חשב שאבקת הקסמים תעזור לו להפוך לענק ולהיות המלך של היער. הדוב הסכים ואמר שהוא אוהב את הגמד ורוצה להגשים את חלומו. אז הוציא הגמד מכיסו את אבקת הקסמים ופיזר אותה על עצמו.

הגמד התחיל לצמוח ולגדול והגיע למימדי ענק. "אני ענק", קרא הגמד בהתרגשות.

"בסדר", ענה הדוב, "עכשיו חזור להיות אתה".

"לא רוצה", ענה הגמד. "למה?" שאל הדוב.

"כי אני נהנה מהממדים החדשים שלי. אני הוא מלך היער ואני מתכוון להישאר ענק. אני אקבע חוקים חדשים ואף אחד לא יעיז להתנגד לי".

הדוב הקשיב לדברי הגמד ולא האמין למשמע אוזניו.

"אני מאוכזב ממך", אמר הדוב בכעס, "אין מקום לשנינו ביער הזה ולכן אני עוזב".

"לא אכפת לי", השיב הגמד, "אני לא צריך אותך, אסתדר לבד".

הדוב יצא מביתו והביט ביער שאהב ובחבריו שבאו להיפרד ממנו. "זה היה ביתי שנים רבות ועצוב לי לעזוב. אחזור רק אם הגמד יתנצל על כך שפגע בי". הדוב נפרד מחבריו ועזב את היער בעצב רב.

הגמד היה שליט אכזר. הוא קבע כל מיני חוקים והכריח את כל החיות לציית להם. יום אחד החליטו החיות למרוד בגמד ולסלק אותו מהיער. הן התאספו במערה של האריה והחליטו להביא אבקת קסמים שתחזיר את הגמד למימדיו הקודמים. אבקת הקסמים נמצאת בביתו של הקוסם הרשע שגר בפסגת ההר. החיות חשבו מי ילך לקוסם וייקח ממנו את אבקת הקסמים. אף אחד לא התנדב. אז הציע האריה לבקש זאת מהדוב הגדול. הדוב כבר עזב את היער וצריך היה לחפש אותו. אז אמר הנשר: אני אעוף ואחפש אותו ואם אמצא אותו אבקש ממנו לעזור לנו. עף לו הנשר, חיפש את הדוב אך לא מצא אותו בשום מקום. הוא חזר ליער וסיפר שהדוב נעלם. החיות שוב התכנסו והחליטו שהאריה ילך לקוסם ויביא את אבקת הקסמים. האריה עלה על ההר והגיע לפתח ארמונו של הקוסם. הוא הציץ בחלון וראה את הקוסם מוציא נרתיק מעור ובו אבקת הקסמים. האריה זינק דרך החלון, חטף את הנרתיק וברח כל עוד נפשו בו.

האריה הגיע ליער, היישר לביתו של הגמד הרשע. הוא חיכה ליד הדלת בשקט, בשקט... וכשהגמד יצא מהפתח הוא פיזר עליו את כל אבקת הקסמים.

"מה קורה לי?" צעק הגמד בבהלה.

"אתה הופך להיות קטן וחוזר לשמור על היער", ענה לו האריה. הגמד כעס מאוד אך ללא הועיל. חיות היער עמדו וצפו במחזה ושמחו מאוד. מאותו יום הפך האריה למנהיג החיות הוא שלט בחוכמה וחיות היער אהבו אותו וכבדו אותו.

בצילום: זה לא סתם קיר. זהו קיר שצבעו החברים מכפר עופרים כדי לעטר את קירות בית הספר קוממיות בשכונת פרדס כ"ץ. החברים מהסטודיו לאמנות של הכפר קיבלו על עצמם משימה בהתנדבות: לקשט לתלמידים את הקירות המזוהים של בית הספר. המשימה קורמת עור וגידים, והקיר הראשון כבר ניצב במלוא הדרו. בשלב השני הם יעטרו את חדרי השירותים באווירה ימית, עם דגים, אלמוגים והרבה כחול. והנה, גם אנחנו תורמים לקהילה.

מודיעין מתחדשת באלוטף ראשון

אנין. הוא מפתיע כשהוא בא לחבק. הצוות נפלא ואושר עבודה מדהימה: מהמנהלת שירה, דרך העונות גילי ונורית, ועד לכל הבנות המדהימות.

"פתיחת גן כזה היא מסוג הדברים שנותנים לנו את הכוח להתקדם במשימות", כך אמר ראש העיר מודיעין חיים ביבס, שהגיע לחנוך את האלוטף הראשון בעירו. עוד כיבדו את הילדים בנוכחותם סגן ראש העיר, מנכ"ל העירייה ובכירי הרווחה של מודיעין. מנכ"לית אלו"ט עינת קסטו-שפי קיבלה את פניו של ראש העיר עם צוות חטיבת הטף שלנו ואמרה לו: "זוהי שעת רצון להורים ולילדים".

במהלך הטקס סייר ראש העיר בפעוטון החדש, נקבעה מזוזה והדלקנו נר חנוכה. האלוטף במודיעין פועל בגישה ההתנהגותית בדגש על תכנית אישית אינטנסיבית לכל ילד ומעורבות הורים בתכנית הטיפולית.

אלי ושרית מיכאל, הורים לאיתי, בן שנתיים מאלוטף מודיעין, כתבו לנו: **כבר לאחר חודש באלוטף ראשון, להפתעתנו, שינוי שחל הילד: הוא יוצר קשר עין, הוא כבר לא צורק מחקים ארצה בחוסר**

חלקת אלוהים קטנה

24 המשפחות כבר נרגשות לקראת עליית הטרקטורים לשטח. מיכל, אימא של שי, שיתפה את האורחים ברחשי לבה: "שלושה ילדים יש לנו, שלושה עולמות שונים. בשניים מהם אנו חלק בלתי נפרד, ורק בעולמו של שי אנחנו אפילו לא אורחים. אין סיפורים על מה שקורה, אין שיתוף על היום שעבר, על חברים, על מצוקה, כלום. תמיד חלמתי על היום שהבן שלי יביא את החברה הראשונה הביתה, אני כבר יודעת שזה לא יקרה. לשי יש את האהבות שלו... הוא אוהב לחם ואוהב להתמסר לחיבוקים שלנו".

בהמשך הטקס שפעו האורחים במחמאות זה לזה: איצ'קוביץ' לשני: "מאיר, אצלי אלו"ט מקבלת טריפל A". בן חמו לאיצ'קוביץ': "רק עם מנכ"לים כמוך אפשר באמת להתקדם ולהשיג תוצאות".

לדברי המנכ"לית שלנו: "חשוב שאנשים עם אוטיזם יוכלו לחיות בחלקת אלוהים הקטנה שלהם, בתוך הקהילה. זה חשוב גם לשקט הנפשי של ההורים שחרדים לעתידו של הילד".

אלו"ט מציינת אירוע משמעותי נוסף ומקימה בית לחיים לבוגרים בכפר סבא. בטקס הנחת אבן הפינה השתתפו ראש העיר יהודה בן חמו, מנכ"ל משרד הרווחה נחום איצ'קוביץ', מנכ"לית הביטוח הלאומי אסתר דומיניסיני, מנכ"לית אלו"ט עינת קסטו-שפי, יו"ר אלו"ט מאיר שני והמוון אורחים ובני משפחה.

הילה בניאן, מנהלת התעסוקה, אומרת שהימים הכי טובים בעבודה הם הימים שאחרי ערבי הצוות. למדריכים כיף לבוא בבוקר, והחברים רק נהנים מזה. ולא, היא לא מרשה להם לשתות יותר מדי...

עטרה יוסף אומרת שבעבודה לא מספיקים לדבר, אז חייבים למצוא זמן להשלים פערים. ואכן, מפעם לפעם יוצאים הצוותים מבאר שבע לחגוג ולהתגבש. **שרה זרביב** אומרת שערבים כאלה משחררים, מורידים עומס ומגבשים. **גיל אשד** אומר שיש משהו נעים בלראות את חברי הצוות אחרי שעות העבודה, כשהם נהנים ומשתוללים. וכולם מסכימים שהלואי שיהיו יותר ימים כאלה.

בצילום: צוות באר שבע חוגג גיבושון. אוכלים על האש ושרים קריוקי בקולי קולות עם יוסי ידין. בבאר שבע בטח מכירים אותו.

מתופפים בקצב הלב

תומר המדריך נתן שם את נשמתו ולימד את החברה בדרך פשוטה, יצירתית ומחבקת. הצוות המוסיקלי יחד עם המדריכים של הקבוצה השכילו לפרק את המיומנויות ולהרכיב אותן מחדש ליצירה שלמה. מסיבת הסיום שלנו בסטודיו של מיומנה ביפו הייתה הפנינג שהתחיל במופע רציני ומדויק והסתיים באנרגיות מצוינות ובשמחה שלנו, ההורים והחברה ביחד.

כששיו נותר לנו רק להצטער שהחוג הסתיים. אנחנו כבר מתגעגעים!

מאת: אימא של גל
בלהקת מיומנה הופכים כל מטאטא, שולחן, חבית או סתם מקל לכלי נגינה חזק וצוהל. כי ככה זה כשהתיפוף הוא כמו קצב הלב. עם כל האינסטרומנטים האלה הגיעו חברי מיומנה למועדונית בקריית אונו, ובאמצעות התיפוף לימדו את החברים להקשיב לסביבה, לעצמם, לחבריהם, וגם למנחה. עוד הם למדו משהו על שיתוף פעולה וערנות, קצב מתחלף, סדר ותור. דיוק ומעברים, כבר אמרנו?

והיו גם תנועה ושימוש באביזרים ובאיברי הגוף, והכול מתוך הרבה שמחה. לגל יש חוש מוזיקלי נפלא. התיפוף שיפר אצלו קואורדינציה, מוטוריקה גסה ועדינה, חיקוי תנועתי ועבודה בקבוצה, והכול בהנאה גדולה.

האורחים התפעלו מהאוכל, מעיצוב הפרחים, הבלונים, השולחנות, הסלסילות, אבל בעיקר הצליחו לפטפט זה עם זה בניחותא כי הילדים היו בהשגחה מלאה של צוות מדריכים מתגובר. "ניר היה מאושר", מסכמת דורית, "הוא הסתובב כמו טווס בין החברים והמשפחה, המורים והמטפלים שהוזמנו לאירוע. הוא חגג מההתחלה ועד הסוף כשפתח את המתנות". ועוד היא מוסיפה: "חשוב לי לשתף אתכם ההורים בחוויה מאירוע כה מורכב רגשית וגם לוגיסטית. הצלחנו לעשות זאת הכי טוב שאפשר בזכות הצוות הנהדר של אלוטבע".

זו הפעם השנייה שהם חוגגים בר מצווה באלוטבע. הפעם לא הייתה להם שום התלבטות, כי הם מכירים את המקום וידעו היטב שהצוות יעשה הכול, מכל הלב, כדי שהחגיגה תהיה מושלמת.

דורית בן יוסף, אימא של ניר, חתן בר המצווה, מספרת לנו שהמקום מגודר ובטוח לילדים. הברכה חיכתה להם עם מציל, ומסביב היו מפוזרים מתקני משחק לכל גיל.

ניפגש בשמחות

אלוטבע כרמיאל
04-9885590

נשנושים, ריגושים ושייקספיר באירוע השנתי של אלו"ט

כ-600 אורחים באו בשישי בבוקר לתיאטרון הקאמרי להיפגש, להתחכך ולתרום

מיקי חיימוביץ' הייתה המנחה, מאיר שני, בודי הרצוג ואליעזר שקדי בירכו, אבל מי שכבשה את הקהל הייתה גל רגב, נערה אוטיסטית שריתקה את האורחים כשעלתה לבמה וסיפרה בקסם רב על חייה ועל הפעילות שלה במסגרת אלו"ט. המחזה "קומדיה של טעויות" עם עודד תאומי, אלי בורנשטיין ודן שפירא היה מעדן לשישי בבוקר.

עורכת: רותי סיוון, דוברת אלו"ט
רכזת: איריס כסיף
עריכה לשונית: כנרת יפרח

אלו"ט, כורזין 1 גבעתיים 53583,
טל': 03-5718188 פקס 03-5718190
www.alut.org.il

שמרו אתנו על קשר
ספרו לנו ודווחו לנו לדוא"ל:
irisk@alut.org.il